

תלמוד לומר [לכך נאמר] "כבש" "כבש" [פעמיים נאמר בענין התמיד המילה "כבש" שהיא מיותרת] – ריבה הכתוב שאף על פי שאינם שוים הרי הם כשרים.

ונלמד מכאן שאף על פי ששני כבשי התמיד שאינם שווים כשרים בדיעבד, בכל זאת **למצוה** – **הכי נמו דבעינן**, לכתחילה, להביא שני כבשים שווים!

ומדוע לא שנינו לענין תמידין הלכה זו בשום מקום! ומשמע שאין צורך ששני כבשי התמיד יהיו שווים!?

ומתרצינן: **ההוא** "שנים" שנאמר בענין התמיד אינו מיותר, אלא **מבעיא ליה לכדתניא**, יש בזה צורך לדרשא שנשנית בברייתא:

שכך שנינו בברייתא: נאמר [במדבר כח ג] בענין התמיד "שנים ליום". ודרשו חכמים שפירוש הכתוב "ליום" הוא "כנגד היום", כנגד השמש. שלא ישחט את התמיד במקום שיש בו צל.⁽²⁵⁾

מנין אתה אומר שכוונת הכתוב היא **כנגד היום**.

או, אולי אינו מתכוון הכתוב **אלא** שיהיו "שנים ליום" – לחובת היום!?! וללמדך שצריך שנים בכל יום!⁽²⁶⁾

כשהוא הכתוב אומר [שם פסוק ד]: "את הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין הערבים" – הרי חובת היום אמור! מכאן אני מבין ששני הכבשים באים בכל יום.

ומעתה מה אני מקיים [לאיזה צורך נאמר] "שנים ליום"?

בהכרח שכוונת הפסוק היא לומר – **כנגד היום!**

וממשיכה הברייתא ואומרת: **כיצד** היא השחיטה שכנגד היום?

כלומר: באיזה מקום בעזרה היו שוחטים את התמיד?

שחיטת העולה ושאר קדשי קדשים היתה נעשית מצפון למזבח. משום שנאמר [ויקרא א יא]: "ושחט אותו על ירך המזבח צפנה לפני ה'".

ועשרים וארבעה טבעות היו לצפוננו של מזבח [כנגד 24 משמרות כהונה]. ובהם היו מכניסים את צואר הבהמה בשעת השחיטה.⁽²⁷⁾

תמיד של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית. כנגד קרן צפונית מערבית של

הרמב"ם תמידין א יא]. [והכוונה מול השמש, ואפילו ביום המעונן].

26. מאירי.

27. על פי מסכת מידות ג ה. ומפני שלא היו כופתים את הטלה [כמבואר במסכת תמיד ד א],

אך מאחר שהגמרא להלן דוחה את הדין הזה [שצריך שני תמידים שווים] ממילא לא הוצרכו להקשות קושיא זו. וכן כתוב בתוספות הרא"ש. ועיין שיח יצחק.

25. "היום" היינו האור שנאמר [ביחזקאל ל] "ובתחפנחס חשך היום". [מהר"י קורקוס על